

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 1. april 2005
Dok.: MCC40036
Politikontoret

Udkast til tale

til ministeren til brug for ministerens besvarelse af
samrådsspørgsmål E (Alm. del) i retsudvalget den 5.
april 2005.

Spørgsmål E:

”Ministeren bedes oplyse, hvordan sagen om den russiske general Kulikovs besøg i Danmark, særligt politianmeldelsen af Kulikov, er behandlet af politiet og af ministeren, herunder oplyse efter hvilke dele af dansk og international ret, beslutningen blev truffet.”

Svar:

1. Jeg kan oplyse, at Statsadvokaten for Særlige Internationale Straffesager den 22. marts 2005 modtog to anmeldelser mod Anatolij Kulikov, der på daværende tidspunkt opholdte sig i Danmark i forbindelse med foretagsvirksomhed.

Den *første* anmeldelse blev afleveret til Statsadvokaten for Særlige Internationale Straffesager af repræsentanter for Den Danske Støttekomité for Tjetjenien.

Anmeldelsen drejede sig om formodede krigsforbrydelser, som Kulikov som general og øverstkommanderende for russiske styrker skulle have begået i Tjetjenien i perioden 1995-1996 – navnlig i forbindelse med et angreb på byen Samasjki [udtales ”Sa-mas-ki”] i april 1995.

Den *anden* anmeldelse blev faxet til Justitsministeriet fra en herboende tjetjener. Anmeldelsen drejede sig mere generelt om en række strafbare forhold, som Kulikov

ligeledes skulle have begået i Tjetjenien, men i perioden 1994-1995.

En herboende tjetjener anmodede i anmeldelsen om, at Kulikov skulle anholdes og overleveres til Den Internationale Straffedomstol.

Kort efter modtagelsen af anmeldelsen fra en herboende tjetjener videresendte Justitsministeriet anmeldelsen til Statsadvokaten for Særlige Internationale Straffesager.

Justitsministeriet oplyste samtidig i et brev til En herboende tjetjener, at det er Statsadvokaten for Særlige Internationale Straffesager, der for hele landet varetager forretninger vedrørende internationale straffesager mod personer, der kan retsforfølges i Danmark, og at Justitsministeriet derfor havde videresendt anmeldelsen dertil.

2. Samme dag udsendte Statsadvokaten for Internationale Straffesager en pressemeddelelse, hvoraf det fremgår, at statsadvokaten havde afvist den anmeldelse, som blev afleveret i statsadvokaturen af Tjetjenien-komitéen.

Det fremgår af pressemeddelelsen, at statsadvokatens begrundelse for at afvise anmeldelsen var følgende:

- Som udgangspunkt kan man i Danmark kun straffe for handlinger, som er begået i Danmark, eller af personer, som er danske statsborgere, eller er bosat i Danmark, jf. straffelovens §§ 6 og 7.
- Da begivenhederne i anmeldelsen har fundet sted uden for Danmark, og da Kulikov ikke er dansk statsborger eller bor her i landet, er der ikke jurisdiktion efter bestemmelserne i straffelovens § 6 og § 7.

- Straffelovens § 8 indeholder imidlertid en række undtagelser hertil.
- Kulikov ville således efter straffelovens § 8, nr. 5, kunne retsforfølges i Danmark, hvis handlingerne er omfattet af en konvention, hvorefter Danmark har pligt til at foretage retsforfølgning.
- Konflikten i Tjetjenien har imidlertid karakter af en intern væbnet konflikt, og for sådanne ”ikke internationale væbnede konflikter” er der efter Genevekonventionerne eller disse tillægsprotokoller ikke pligt til at foretage retsforfølgning.
- Handlingerne er heller ikke omfattet af andre konventioner, ligesom der ikke i øvrigt er jurisdiktion efter straffelovens § 8.
- Danmark har derfor ikke jurisdiktion i sagen.

Statsadvokaturen for Særlige Internationale Straffesager fandt derfor, at der ikke var grundlag for at fortsætte efterforskningen i sagen, ligesom der derfor heller ikke var grundlag for at anholde Kulikov.

Med samme begrundelse afviste Statsadvokaten for Særlige Internationale Straffesager anmeldelsen fra den herboende tjetjener.

I afgørelsen til den herboende tjetjener oplyste statsadvokaten endvidere, at Den Internationale Straffedomstol kun kan behandle forhold begået efter den 1. juli 2002, og at statsadvokaten derfor ikke fandt grundlag for at videresende anmeldelsen til Den Internationale Straffedomstol, da de anmeldte forhold vedrører handlinger begået i perioden fra 1994 til 1995.

3. Ingen af de to afgørelser er indtil videre påklaget til Rigsadvokaten.